

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžf/58/2012
Identifikačné číslo spisu:	7012200014
Dátum vydania rozhodnutia:	26.09.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:7012200014.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu JUDr. Evy Babiakovej CSc. a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci žalobcu: TRIMEN, s. r. o., so sídlom v Košiciach, Rumanova 2, zastúpeného JUDr. Petrom Púchovským, advokátom so sídlom AK KOVAL & SPOL., Komenského 3, Banská Bystrica, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného zo dňa 27. októbra 2011, č. I/223/17347-113050/2011/993403-r, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 09. mája 2012, č. k. 7S/2/2012-41, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 09. mája 2012, č. k. 7S/2/2012-41 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. I/223/17347-113050/2011/993403-r zo dňa 07. októbra 2011 a rozhodnutie Daňového úradu Košice I č. 695/320/27703/2011/Vás zo dňa 11. apríla 2011 r u š í a vec v r a c í a žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia v sume 79,58 € a ďalších trov konania vo výške 132 €, na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Petra Púchovského, vedený v H. T. J., a. s., číslo účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS:XXXXXXXX, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/223/17347-113050/2011/993403-r zo dňa 27. októbra 2011 potvrdzujúceho rozhodnutie Daňového úradu Košice I č. j.: 695/320/27703/2011/Vás zo dňa 11. apríla 2011, ktorým čiastočne vyhovel odvolaniu žalobcu proti dodatočnému platobnému výmeru Daňového úradu Košice I č. j. 695/231/1992/11/Ger z 11. januára 2011, ktorým bol nadmerný odpočet na dani z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) uvedený v daňovom priznaní za zdaňovacie obdobie máj 2008 znížený o sumu 42.877,89 € a priznaný nadmerný odpočet v sume 14.124,84 € v zmysle § 47 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov (ďalej len „zákon č. 511/1992 Zb.“), a zníženú DPH

za zdaňovacie obdobie máj 2008 o sumu 42.877,89 € upravil o čiastku 24.694,98 € na sumu 18.182,91 €. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že žalobcovi právo na ich náhradu nepriznal.

Rozsudok odôvodnil tým, že po preskúmaní žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného i správneho orgánu prvého stupňa ako aj konania, ktoré ich vydaniu predchádzalo, v medziach podanej žaloby dospel k záveru, že tieto rozhodnutia boli vydané v súlade s platnou právnou úpravou a správne orgány náležitým spôsobom zistili skutkový stav veci a vyvodili z neho aj právny záver, s ktorým sa stotožnil. Uviedol, že na základe dokazovania vykonaného v správnom konaní dospel k záveru, že žalobca dokladmi, ktoré boli predložené ku kontrole správneho orgánu prvého stupňa u sporných dodávok tak, ako boli špecifikované v najmä prvostupňovom rozhodnutí zo dňa 11. apríla 2011 ako aj v preskúvanom rozhodnutí odvolacieho orgánu, hodnoverne a dostatočne nepreukázal splnenie podmienok pre oslobodenie od DPH v zmysle § 43 ods. 1 a 5 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty (ďalej aj „zákon o DPH“) poukazujúc na to, že z predložených dokladov jednoznačne vyplýva, že väčšina dokladov o preprave a prevzatí tovaru bola potvrdená spoločnosťou Easy port Kft., a nie spoločnosťou Megoldás 2007 Kft., ktorá bola odberateľom, resp. Q. Q., ktorých vzťah s odberateľom nebol identifikovaný. V prípade faktúry č. VF 08/180 nebol predložený doklad o preprave tovaru a predložené boli iba príjmové pokladničné doklady bez originálov výdavkových pokladničných dokladov potvrdených odberateľom, preukazujúcich zaplatenie kúpnej ceny, pričom preukázané bolo aj to, že odberateľ Megoldás 2007 Kft. v predmetnom zdaňovacom období nepodal žiadne daňové priznanie, nezaplatil daň zo žiadneho intrakomunitárneho obchodu. Krajský súd mal za to, že správca dane ako aj odvolací orgán správne vyhodnotili doklady, týkajúce sa sporných faktúr a dodávok, ich postup bol súladný s ust. § 2 zákona č. 511/1992 Zb. a žalovaný sa dostatočným spôsobom vysporiadal so všetkými námietkami obsiahnutými v odvolaní podanom proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa. Vyslovil názor, že aj v prípade, ak by výrok správcu dane v rozhodnutí zo dňa 11. apríla 2011 nebol zrozumiteľný, tento nedostatok bol odstránený odvolacím orgánom v napadnutom rozhodnutí, z ktorého jednoznačne vyplýva, že žalobcovi bol priznaný nadmerný odpočet v sume 38.819,81 €. K námietke žalobcu ohľadne toho, že pri niektorých vývozoch predložené doklady boli daňovými orgánmi akceptované a pri niektorých nie, pričom išlo o toho istého odberateľa, krajský súd poukázal na to, že táto námietka má iba všeobecný charakter a nešpecifikuje, v ktorých prípadoch bol postup správnych orgánov odlišný, pričom z dôkazov obsiahnutých v administratívnom spise vyplýva, že správne orgány vyvodili správny právny záver a tieto dôkazy preukazujú zistené nedostatky. Zdôraznil, že správne orgány pri vykonaní dokazovania, rovnako ako súd pri posudzovaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného ako aj správneho orgánu prvého stupňa, nevychádzali iba z obsahu dokladov, ktoré boli predložené, ale aj z ďalších dôkazov, ako boli i obsiahnuté v administratívnom spise, t. j. z vyjadrení účastníkov, svedkov a príslušných dožiadaní, a vo väčšine prípadov nebolo preukázané, že by tovar deklarovaný v jednotlivých sporných faktúrach nadobudol odberateľ tak, ako bol označený v týchto faktúrach. Krajský súd uzavrel, že na základe všetkých uvedených skutočností neboli u predmetných dodávok, špecifikovaných v napadnutých rozhodnutiach správnych orgánov, splnené podmienky pre oslobodenie od DPH, a preto žalobu ako nedôvodnú zamietol. Výrok o trovách konania odôvodnil poukazom na § 250k ods. 1 OSP zohľadniac neúspech žalobcu v súdnom konaní.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote žalobca odvolanie navrhujúc, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnil tým, že krajský súd na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, vec nesprávne právne posúdil a jeho rozhodnutie je neurčité a nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, ktoré sú prakticky uvedené iba v dvoch odsekoch odôvodnenia, aj to len vo všeobecnej a konštatačnej rovine, majúc za to, že súd do odôvodnenia rozsudku prevzal skutkové a právne závery daňových orgánov bez toho, aby sám vyhodnotil skutkový a právny stav veci. Vo vzťahu ku skutočnosti, že niektorý tovar potvrdila ako prevzatý spoločnosť Easy port Kft., a nie spoločnosť Megoldás 2007 Kft., uviedol, že tento bol na základe pokynov kupujúceho odovzdaný priamo konečnému spotrebiteľovi, ale prevzatie tovaru touto spoločnosťou nesporne preukazuje to, že tovar bol skutočne vyvezený do iného členského štátu Európskej únie, a preto žalobcovi nie je zrejmé, z akého dôvodu nebol braný zreteľ podľa ust. § 43 ods. 5 písm. d/ zákona o DPH na iné doklady, ktoré preukazovali nárok na oslobodenie, ako dodacie listy a

príjmové pokladničné doklady. Namietal, že krajský súd rovnako ako aj správne orgány tieto doklady neakceptovali, a to aj napriek tomu, že kupujúci žalobcovi za všetok dodaný tovar zaplatil, žalobca tento príjem riadne zaviedol do účtovníctva a v konečnom dôsledku aj zdanil. Konštatoval, že je neprijateľné, aby daňové orgány finančný príjem z pohľadu dane z príjmu akceptovali a z hľadiska DPH nie. Žalobca nesúhlasil ani s názorom súdu, že nedostatok výroku správcu dane v rozhodnutí zo dňa 11. apríla 2011, spočívajúci v jeho nezrozumiteľnosti, bol odstránený odvolacím orgánom v napadnutom rozhodnutí poukazujúc na to, že odvolací orgán rozhodnutie správcu dane potvrdil a nezmenil tak, že by vadný výrok rozhodnutia nahradil vlastným. Žalobca mal za to, že preukázal vývoz tovaru do iného členského štátu Európskej únie, pričom zásada daňovej neutrality si vyžaduje, aby oslobodenie od DPH bolo priznané, ak sú splnené základné požiadavky, hoci určité formalities boli zdaniteľnými osobami opomenuté. Uplatnil zároveň náhradu trov konania v sume 79,58 €, ktorých vyčíslenie pripojil k odvolaniu.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Poukázal na to, že žalobca v odvolaní uviedol totožné dôvody, aké boli uvedené v žalobe, a námietky žalobcu sa netýkajú merita veci a ich uplatnenie nemá vplyv na posúdenie zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného ako aj rozhodnutia správcu dane. Upriamil pozornosť na to, že v danom prípade bolo predmetom dokazovania zo strany žalobcu preukázať príjemcu tovaru, ktorý bol uvedený na predmetných faktúrach, avšak žalobca nepreukázal dodanie tovaru tomuto odberateľovi, ktorého identifikácia pre DPH v inom členskom štáte mala umožniť dodanie tovaru s oslobodením od dane. Konštatoval, že správca dane si overil skutočnosť, či dodanie tovaru je skutočne oslobodené od dane prostredníctvom medzinárodnej výmeny informácií (odpoveď č. I/621/16560-70093/08/Fodo zo dňa 06. júla 2009) ohľadom posúdenia realizovanej prepravy a vychádzajúc z odpovede maďarskej daňovej správy predmetné nadobudnutie tovaru nebolo v Maďarsku zdanené, a preto bolo možné pristúpiť k zdaneniu tovaru dodania tovaru v tuzemsku. Žalovaný uviedol, že žalobca dokladmi predloženými ku kontrole u sporných dodávok tovaru (faktúry č. VF08/180 zo dňa 09. mája 2008, VF08/201 zo dňa 15. mája 2008, FV08/203 zo dňa 15. mája 2010) hodnoverne a dostatočne nepreukázal splnenie podmienok pre oslobodenie od dane v zmysle § 43 zákona o DPH, a v prípadoch neuznaných dodávok tovaru z predmetných faktúr žalobca nepredložil doklad o preprave tovaru, pri ďalšej dodávke bol prepravný doklad potvrdený fyzickou osobou Q. Q., na dodacom liste nebolo uvedené, kto tovar prevzal, pri ďalšej dodávke tovaru doklad o preprave aj prevzatí tovaru boli potvrdené spoločnosťou Easy port Kft., a samotné predloženie daňových dokladov nie je dôkazom o tom, že sa preprava uskutočnila tak, ako je deklarované faktúrami.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 OSP) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2 OSP s tým, že termín verejného vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 26. septembra 2013 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len „rozhodnutie správneho orgánu“). Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2, 3 OSP).

Predmetom súdneho preskúmavacieho konania bolo rozhodnutie žalovaného č. I/223/17347-113050/2011/993403-r zo dňa 27. októbra 2011, ktorým podľa § 48 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Košice I č. j.: 695/320/27703/2011/Vas zo dňa 11. apríla 2011.

Týmto rozhodnutím Daňový úrad Košice I odvolaniu žalobcu proti dodatočnému platobnému výmeru č. j. 695/231/1992/11/Ger z 11. januára 2011, ktorým bol podľa § 44 ods. 6 písm. b/ bod 1 zákona č. 511/1992 Zb. nadmerný odpočet na DPH uvedený v daňovom priznaní za zdaňovacie obdobie máj 2008 znížený o sumu 42.877,89 € a priznaný nadmerný odpočet v sume 14.124,84 €, čiastočne vyhovel a zníženu DPH za zdaňovacie obdobie máj 2008 o sumu 42.877,89 € upravil o čiastku 24.694,98 €.

Z podkladov súdneho spisu je zrejmé, že žalobca v rámci žaloby ako jeden zo žalobných dôvodov uviedol neurčitost' a nepreskúmateľnosť výroku rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu z 11. apríla 2011, ktorým čiastočne vyhovel odvolaniu žalobcu proti dodatočnému platobnému výmeru v zmysle § 47 ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb., a to z dôvodu, že jasne, určite a zrozumiteľne nie je uvedená žalobcova daňová povinnosť a výška priznaného nadmerného odpočtu.

Podľa názoru najvyššieho súdu námietka neurčitosti výroku rozhodnutia správneho orgánu z 11. apríla 2011 je v plnom rozsahu dôvodná. Výrok rozhodnutia správcu dane nekorešponduje ustanoveniu § 44 ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb. z dôvodu, že v ňom nie je jasne, určite a zrozumiteľne nie je uvedená žalobcova daňová povinnosť a výška priznaného nadmerného odpočtu. Najvyšší súd zároveň tiež poukazuje na skutočnosť, že prvostupňový správny orgán sa dopustil závažného pochybenia tiež v tom, že za stavu, keď čiastočne zmenil výrok dodatočného platobného výmeru, vôbec nie je zrejmé, akým spôsobom rozhodol o zostávajúcej napadnutej časti dodatočného platobného výmeru. Tieto nedostatky výroku neodstránil ani žalovaný správny orgán v druhostupňovom rozhodnutí.

Ako vyplýva z judikatúry Najvyššieho súdu SR, výrok rozhodnutia je jadrom celého rozhodnutia, ktorým sa určujú konkrétne práva a povinnosti účastníkov správneho konania. Musí preto v presnej, stručnej a úplnej formulácii vyjadriť záver správneho orgánu o otázke, ktorá je predmetom rozhodnutia. Výrok rozhodnutia musí byť vždy určitý a presný. Túto požiadavku určitosti, presnosti a zrozumiteľnosti výroku treba dôsledne rešpektovať aj pri vydávaní rozhodnutia odvolacieho orgánu, a to preto, aby účastník konania mohol jednoznačne a určite poznať konečný výsledok konania bez toho, aby musel pracne porovnávať znenie rozhodnutí správnych orgánov oboch stupňov.

Odvolací súd v posudzovanej veci uvedenú námietku žalobcu smerujúcu proti rozsudku krajského súdu, ktorý nepreskúmateľné rozhodnutie žalovaného akceptoval, posúdil ako dôvodnú a rozhodujúcu. Neurčitý výrok rozhodnutia žalovaného správneho orgánu totiž sám osebe zakladá nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia, a to bez toho, aby sa odvolací súd musel zaoberať vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

Ďalej odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že pre posúdenie zákonnosti postupu a rozhodnutia správneho orgánu je nevyhnutné, aby súd vychádzal z administratívneho spisu žalovaného správneho orgánu. Pod pojmom „spisy žalovaného správneho orgánu" sa rozumie úplný, žurnalizovaný a originálny spisový materiál správneho orgánu, vrátane originálu dokladov o doručení rozhodnutí (R 66/1998).

V prípade, že žalovaný správny orgán vôbec nepredloží svoj administratívny spis, prípadne predloží neúplný spis, alebo len fotokópiu spisu, súd nemôže náležite preskúmať, či správny orgán postupoval a rozhodol v súlade alebo v rozpore so zákonom. Súdu v takom prípade chýbajú základné informácie o začatí správneho konania, prípadnom doplnení návrhu na začatie správneho konania, o priebehu dokazovania, označenie skutočností, ktoré správny orgán považoval za relevantné pre rozhodnutie vo veci a ktoré nie a prečo, ako aj informácie o možnom zastúpení účastníkov správneho konania. Za takej situácie súd v správnom súdnictve nemôže posúdiť, či rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo zo správneho alebo nesprávneho posúdenia veci, či zistenie skutkového stavu žalovaným zodpovedá obsahu spisu, či je dostačujúce pre posúdenie veci. Preto je pri nepredložení administratívneho spisu, pri predložení nekompletného administratívneho spisu alebo fotokópie administratívneho spisu rozhodnutie žalovaného správneho orgánu nepreskúmateľné a prichádza do úvahy postup podľa § 250j ods. 3 OSP.

V predložennom spise žalovaného správneho orgánu sa podľa zistenia najvyššieho súdu nenachádza viacero listín, ktoré tvorili podklad správneho rozhodnutia, na ktoré sa správca dane a žalovaný vo

svojich rozhodnutiach odvolávajú a z ktorých vychádzali pri svojom rozhodovaní. Jedná sa konkrétne o faktúru č. FV08/195 s prílohami, zápisnice o ústnych pojednávaniach č. j. 695/320/34548/2010/2010/Jak z 30. apríla 2010 a č. j. 695/320/66348/2010/Jak z 26. júla 2010, dožiadanie správcu dane zo 04. februára 2010 č. j. 695/320/9618/2010/Jak a odpoveď na toto dožiadanie, dožiadanie správcu dane č. j. 695/320/61005/2010/Jak z 09. júla 2010 a odpoveď č. 801/321/68758/2010 a ďalšie doklady nevyhnutné na posúdenie a preskúmanie dôvodov rozhodnutia žalovaného v súdnom preskúmovacom konaní. Najvyšší súd súčasne dáva do pozornosti, že spis nie je tvorený zväzkom listín, keďže každá listina sa v ňom nachádzala osobitne bez toho, aby boli jednotlivé listiny administratívnym orgánom zažurnalizované a zviazané.

Krajský súd v Košiciach sa s touto podstatnou skutočnosťou (nepredložením úplného, zažurnalizovaného administratívneho spisu žalovaného) nevysporiadal a rozhodol napriek tomu, že nemal k dispozícii kompletný administratívny spis žalovaného v origináli tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 250d ods. 1 OSP, preto nemohol dostatočným spôsobom zistiť skutkový stav veci a následne posúdiť, či žalovaný na takto zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné zákonné ustanovenia.

Vychádzajúc z týchto skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že krajský súd rozhodol o podanej žalobe bez úplného spisu, čo podľa § 250ja ods. 3 OSP predstavuje, spolu so zistenou nepreskúmateľnosťou rozhodnutia správneho orgánu v dôsledku neurčitosti, nezrozumiteľnosti a neúplnosti jeho výroku, dôvod na zrušenie preskúmavaného rozhodnutia žalovaného ako aj správneho orgánu prvého stupňa a vrátenia im veci na ďalšie konanie, pričom v tomto prípade nebol súd viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby.

Za tohto stavu vo veci odvolací súd rozhodol tak, že napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 OSP zmenil tak, že preskúmané rozhodnutie žalovaného a aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, ktorým čiastočne vyhovel odvolaniu žalobcu, zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní správneho orgánu bude potrebné, aby doplnil do spisu vyššie špecifikované podklady svojho rozhodnutia a aj ďalšie doklady nevyhnutné na posúdenie a preskúmanie dôvodov rozhodnutia preskúmavaného v tomto konaní. Rovnako bude potrebné, aby sa žalovaný zaoberal a vysporiadal i so všetkými námietkami žalobcu, vznesenými v súdnom konaní (prvostupňovom aj druhostupňovom) a vo svojom rozhodnutí pri formulácii výroku dodržal zákonné požiadavky ne jeho určitosť, zrozumiteľnosť a úplnosť.

S ohľadom na procesné pochybenia, majúce za následok nepreskúmateľnosť rozhodnutia žalovaného, sa odvolací súd meritórne vecou nezaoberal.

O trovách konania (prvostupňového i odvolacieho) rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 vety druhej OSP v spojení s § 224 ods. 1, 2 OSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal právo na ich náhradu vo výške 132 € titulom zaplateného súdneho poplatku za žalobu v sume 66 € a za odvolanie v sume 66 € a vo výške 79,58 € titulom trov právneho zastúpenia vyčíslených žalobcom v prílohe podaného odvolania, pričom žalobca iné trovy v lehote podľa § 151 ods. 1 OSP nevyčísľil, preto mu odvolací súd mu priznal náhradu trov konania vyplývajúcich zo súdneho spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia. Trovy právneho zastúpenia pozostávajú z tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby, podanie odvolania, v zmysle § 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom do 30. júna 2013, vo výške 58,69 € s paušálnou náhradou (§ 16 ods. 3 citovanej vyhlášky č. 655/2004 Z. z.) vo výške 13,26 € a DPH (§ 18 ods. 4 citovanej vyhlášky č. 655/2004 Z. z) v sume 13,26 €.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.